

ЗАЦВЕРДЖАНА
Загад Міністра адукацыі
Рэспублікі Беларусь
ад 29.10.2020 № 719

Праграма ўступных іспытаў
па вучэбным прадмеце «Беларуская мова»
для асоб, якія маюць агульную сярэднюю адукацыю,
для атрымання вышэйшай адукацыі I ступені
ці сярэдняй спецыяльнай адукацыі,
2021 год

ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА

Праграма ўступных іспытаў па вучэбным прадмеце «Беларуская мова» прызначана для асоб, якія паступаюць ва ўстановы сярэдняй спецыяльнай ці вышэйшай адукацыі.

Праграма структуравана ў адпаведнасці з асноўнымі змястоўнымі лініямі моўнай адукацыі.

Мэта праграмы – дапамагчы выпускнікам устаноў агульной сярэдняй адукацыі паўтарыць, падагульніць, сістэматызаваць:

веды пра сістэму мовы і маўленне;
правілы функцыяновання моўных сродкаў у маўленні;
нормы беларускай літаратурнай мовы (арфаэпічныя, акцэнталагічныя, арфаграфічныя, лексічныя, фразеалагічныя, словаўтваральныя, марфалагічныя, сінтаксічныя, пунктуацыйныя, стылістычныя).

Змест праграмы дазваляе выпускнікам устаноў агульной сярэдняй адукацыі не толькі паўтарыць, падагульніць і сістэматызаваць веды па розных раздзелах беларускай мовы, але і ўдасканаліць адпаведныя ўменні і навыкі.

Уступныя іспыты па вучэбным прадмеце «Беларуская мова» праводзяцца ў форме цэнтралізаванага тэсціравання. Змест тэставых заданняў вызначаецца дзеючай праграмай уступных іспытаў, зацверджанай Міністэрствам адукацыі Рэспублікі Беларусь.

ПАТРАБАВАННІ ДА ПАДРЫХТОЎКІ АБІТУРЫЕНТАЎ

Пасля заканчэння ўстановы агульной сярэдняй адукацыі абитурыент павінен в е д а ц ь:

прыметы тэксту, спосабы (віды) і сродкі сувязі сказаў і частак тэксту, функцыянальныя стылі маўлення, тыпы маўлення і іх кампазіцыйныя схемы;

нормы сучаснай беларускай літаратурнай мовы (арфаэпічныя,

акцэнталагічныя, арфаграфічныя, лексічныя, фразеалагічныя, словаўтваральныя, марфалагічныя, сінтаксічныя, пунктуацыйныя, стылістичныя);

фанетычную сістэму і фанетычныя законы беларускай мовы; асаблівасці вымаўлення галосных, зычных гукаў і іх спалучэнняў;

адназначныя і мнагазначныя слова, сінонімы, амонімы, антонімы, паронімы; прыметы фразеалагізмаў, іх значэнне і сінтаксічную ролю;

марфемную будову слова, словаўтваральныя і формаўтваральныя марфемы; віды асноў; асноўныя спосабы ўтварэння слоў;

паняцці марфалогіі, класіфікацыю часцін мовы; марфалагічныя прыметы розных часцін мовы;

фанетычны і марфалагічны прынцыпы беларускай арфаграфіі; сінтаксічны адзінкі, іх тыпы.

Абітурыент павінен у м е ц ь:

рабіць сэнсавы і кампазіцыйны анализ тэксту: вызначаць прыметы тэксту, фармуляваць яго тэму і асноўную думку, даваць загаловак; вызначаць спосабы (віды) і средкі сувязі сказаў і частак у тэксле; вызначаць прыналежнасць тэкстаў да пэўнага тыпу, стылю і жанру маўлення;

адрозніваць гукі і літары, устанаўліваць паміж імі адпаведнасць;

вызначаць лексічнае значэнне слоў; размяжоўваць значэнні мнагазначных слоў, размяжоўваць значэнні амонімаў; падбіраць да слоў сінонімы, антонімы; адрозніваць лексічнае значэнне паронімаў; выяўляць фразеалагізмы ў сказах, тэкстах, тлумачыць іх значэнне, вызначаць сінтаксічную ролю, правільна выкарыстоўваць фразеалагізмы ў пэўным кантэксце;

вызначаць марфемную будову і спосаб утварэння слоў; правільна пісаць слова з арфаграмамі, абмоўленымі марфемнай будовай слова;

распазнаваць часціны мовы ў сказах, тэкстах на аснове іх сэнсава-граматычных прымет і сінтаксічнай ролі;

адрозніваць арфаграфічныя нормы, заснаваныя на фанетычным і марфалагічным прынцыпах правапісу; знаходзіць і выпраўляць арфаграфічныя памылкі;

вызначаць віды сінтаксічнай сувязі слоў у словазлучэннях, сінтаксічную функцыю слоў (словазлучэнняў) у сказе;

выяўляць у сказах сінтаксічныя канструкцыі, якія патрабуюць выдзялення знакамі прыпінку; знаходзіць і выпраўляць пунктуацыйныя памылкі;

успрымаць вуснае і пісьмовае маўленне, ствараць тэксты рознай жанрава-стылістичнай прыналежнасці, афармляць у адпаведнасці з нормамі сучаснай беларускай літаратурнай мовы.

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА МАТЭРЫЯЛУ

Маўленне. Тэкст. Стылістыка

Паняцці «мова» і «маўленне». Віды маўленчай дзейнасці: гаварэнне, слуханне, чытанне, пісьмо.

Культура вуснага і пісьмовага маўлення. Нормы сучаснай беларускай літаратурнай мовы.

Тэкст як адзінка мовы і маўлення. Прыметы тэксту: сэнсавая цэласнасць, тэматычнае адзінства, разгорнутасць, паслядоўнасць, звязнасць, завершанасць тэксту. Загаловак. Спосабы (віды) і сродкі сувязі сказаў і частак у тэксле.

Тыпы маўлення (апісанне, апавяданне, разважанне), іх кампазіцыйныя схемы.

Функцыянальныя стылі маўлення (навуковы, афіцыйны, публіцыстычны, мастацкі, гутарковы), стылеўтваральныя моўныя сродкі.

Фанетыка і арфаэпія. Арфаграфія. Культура маўлення

Фанетыка і арфаэпія. Гукі беларускай мовы. Арфаэпічныя нормы: нормы беларускага літаратурнага вымаўлення (вымаўленне галосных, зычных і спалучэнняў зычных).

Суадноснасць гукаў і літар. Прывізначэнне і гукавое значэнне літар е, ё, ю, я, і.

Склад і націск. Роля націску пры адрозненні слоў і некаторых формаў слоў. Акцэнталагічныя нормы беларускай мовы.

Арфаграфія. Прынцыпы беларускай арфаграфіі. Арфаграфічныя нормы беларускай мовы.

Правапіс галосных о, э, а; е, ё, я.

Правапіс спалучэнняў галосных у запазычаных словаах.

Прывізначэнне галосных, іх правапіс.

Зычныя гукі. Зычныя цвёрдыя, мяkkія, зацвярдзелыя; глухія, звонкія, санорныя; свісцячыя і шыпячыя. Іх вымаўленне і правапіс.

Вымаўленне і правапіс спалучэнняў зычных.

Зычныя [д]–[дз'], [т]–[ц'], іх вымаўленне і правапіс.

Прывізначэнне і ўстаўныя зычныя, іх правапіс.

Падоўжаныя зычныя, іх правапіс. Правапіс у–ў. Правапіс мяkkага знака і апострафа.

Ужыванне вялікай літары.

Правапіс слоў разам, праз злучок і асобна.

Лексіка. Фразеалогія. Культура маўлення

Слова, яго лексічнае значэнне.

Адназначныя і мнагазначныя слова. Прамое і пераноснае значэнні слова.

Амонімы, іх адрозненне ад мнагазначных слоў.

Сіонімы, антонімы, іх роля ў маўленні.

Паронімы.

Фразеалагізмы, іх роля ў маўленні.

Лексічныя і фразеалагічныя нормы беларускай мовы.

Марфемная будова слова.

Словаўтарэнне і арфаграфія. Культура маўлення

Марфемы як структурна значымыя часткі слова.

Аснова слова. Канчатак, нульвы канчатак.

Корань. Аднакаранёвыя слова і формы аднаго і таго слова.

Чаргаванне галосных і зычных у аснове слова.

Правапіс прыставак, якія заканчваюцца на зычны.

Правапіс і, ы, ў пасля прыставак.

Словаўтаральныя і формаўтаральныя марфемы.

Асноўныя спосабы ўтварэння слоў: прыставачны, суфіксальны, прыставачна-суфіксальны, бяссуфіксны, постфіксальны; складанне слоў і асноў.

Складаныя слова, іх утварэнне і правапіс.

Складанаскарочаныя слова, іх утварэнне і правапіс.

Словаўтаральныя і арфаграфічныя нормы беларускай мовы.

Марфалогія і арфаграфія. Культура маўлення

Часціны мовы як лексіка-граматычныя разрады слоў.

Самастойныя і службовыя часціны мовы. Переход слоў адных часцін мовы ў іншыя.

Назоўнік як самастойная часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля. Пачатковая форма.

Агульныя і ўласныя назоўнікі. Правапіс уласных назоўнікаў.

Назоўнікі адушаўлённыя і неадушаўлённыя.

Назоўнікі канкрэтныя і абстрактныя, зборныя, рэчыўныя, іх лексічныя і граматычныя прыметы.

Род назоўнікаў. Назоўнікі мужчынскага роду, якія ўжываюцца для абавязачнення асоб мужчынскага і жаночага полу. Несупадзенне роду некоторых назоўнікаў у беларускай і рускай мовах.

Лік назоўнікаў. Назоўнікі, якія маюць форму толькі адзіночнага ці толькі множнага ліку. Несупадзенне ліку некоторых назоўнікаў у беларускай і рускай мовах.

Склон назоўнікаў. Змяненне назоўнікаў па склонах.

Асновы назоўнікаў. Назоўнікі 1-га скланення, правапіс іх склонавых канчаткаў. Назоўнікі 2-га скланення, правапіс іх склонавых канчаткаў. Назоўнікі 3-га скланення, правапіс іх склонавых канчаткаў.

Правапіс склонавых канчаткаў назоўнікаў у множным ліку. Склоненне ўласных назоўнікаў. Рознаскланяльныя назоўнікі. Нескланяльныя назоўнікі. Спосабы ўтварэння назоўнікаў. Правапіс

назоўнікаў з суфіксамі -ак-, -ык-, -ік-, -ачк-, -ечк-; мяккі знак перад суфіксамі -к-, -чык- і ў суфіксах -аньк-, -ен্যк-. Складаныя назоўнікі, іх утварэнне і правапіс. Правапіс не (ня-), ні з назоўнікамі.

Прыметнік як самастойная часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля. Пачатковая форма.

Якасныя, адносныя і прыналежныя прыметнікі, іх роля ў маўленні. Ступені парайнання якасных прыметнікаў, іх утварэнне і ўжыванне. Утварэнне, ужыванне і правапіс прыналежных прыметнікаў. Скланенне якасных, адносных і прыналежных прыметнікаў.

Спосабы ўтварэння прыметнікаў. Прыметнікі з суфіксамі ацэнкі, сфера іх ужывання і правапіс.

Правапіс прыметнікаў з суфіксам -ск-. Правапіс -н-, -нн- у прыметніках. Утварэнне і правапіс складаных прыметнікаў. Правапіс не (ня-) з прыметнікамі.

Лічэбнік як самастойная часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля.

Разрады лічэбнікаў паводле будовы, значэння і граматычных прымет. Род і лік некаторых лічэбнікаў. Скланенне, ужыванне і правапіс колькасных і парадкавых лічэбнікаў.

Спалучальнасць зборных лічэбнікаў у беларускай мове.

Займеннік як самастойная часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля. Пачатковая форма.

Скланенне і правапіс займеннікаў.

Утварэнне і ўжыванне займеннікаў.

Дзеяслоў як самастойная часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля. Неазначальная форма дзеяслова (інфінітыў), яе сінтаксічная роля.

Трыванне дзеяслова. Утварэнне і ўжыванне дзеясловаў закончанага і незакончанага трыванняў.

Лад дзеяслова. Дзеясловы абвеснага, умоўнага і загаднага ладу, іх значэнне, утварэнне, ужыванне і правапіс.

Часы дзеяслова, утварэнне і ўжыванне часавых формаў дзеяслова.

Спражэнне дзеясловаў. Канчаткі дзеясловаў I і II спражэнняў, іх правапіс. Рознаспрагальныя дзеясловы.

Спосабы ўтварэння дзеясловаў.

Правапіс дзеясловаў з суфіксамі -ава- (-ява-), -ыва- (-іва-), -ва-, -оўва- (-ёўва-). Правапіс не (ня-), ні з дзеясловамі.

Дзеепрыметнік як асобая форма дзеяслова: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля.

Дзеепрыметнікавы зварот, знакі прыпынку ў сказах з дзеепрыметнікавымі зваротамі.

Скланенне поўных дзеепрыметнікаў, правапіс іх склонавых

канчаткаў. Поўная і кароткая формы дзеепрыметніка.

Дзеепрыметнікі незалежнага і залежнага стану, іх утварэнне.

Асаблівасці ўжывання дзеепрыметнікаў у беларускай мове.

Правапіс суфіксай дзеепрыметнікаў залежнага стану прошлага часу -н-, -ен-, -ан-, -т-. Правапіс не (ня-) з дзеепрыметнікамі.

Дзеепрысло́е́ як асобая форма дзеяслова: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля.

Дзеепрысло́уны зварот, знакі прыпынку ў сказах з дзеепрысло́унімі зваротамі.

Дзеепрысло́уй незакончанага і закончанага трыванняў, іх утварэнне і правапіс.

Ужыванне дзеепрысло́ую.

Правапіс не з дзеепрысло́умі.

Прысло́е́ як самастойная часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля.

Ступені параўнання якасных прысло́ую, іх утварэнне і ўжыванне.

Утварэнне прысло́ую.

Правапіс прысло́ую і спалучэнняў слоў, блізкіх да прысло́ую.

Правапіс не (ня-), ні з прысло́умі.

Прыназо́унік як службовая часціна мовы.

Невытворныя і вытворныя прыназо́унікі. Приназо́унікі простыя, складаныя і састаўныя, іх правапіс.

Ужыванне прыназо́унікаў у словазлучэннях, якія адлюстроўваюць асаблівасці кіравання ў беларускай мове.

Злучнік як службовая часціна мовы.

Простыя і састаўныя злучнікі, іх ужыванне.

Адзіночныя, парныя, паўторныя злучнікі, іх ужыванне і правапіс.

Злучальныя і падпарадковальныя злучнікі, іх ужыванне.

Часціца як службовая часціна мовы.

Правапіс часціц. Часціцы не і ні, іх ужыванне і правапіс.

Выклічнік як асобая часціна мовы.

Правапіс выклічнікаў.

Знакі прыпынку ў сказах з выклічнікамі. Марфалагічныя і арфаграфічныя нормы беларускай мовы.

Сінтаксіс і пунктуацыя. Культура маўлення

Словазлучэнне як сінтаксічная адзінка.

Галоўнае і залежнае слова ў словазлучэнні.

Віды сінтаксічнай сувязі слоў у словазлучэнні. Класіфікацыя словазлучэнняў па галоўным слове. Асаблівасці дапасавання і кіравання ў беларускай мове.

Сказ як асноўная сінтаксічная адзінка.

Тыпы сказаў па структуры, мэце выказвання і інтанацыі. Знакі

прыпынку ў канцы сказаў.

Просты сказ. Парадак слоў у сказе. Развітыя і неразвітыя сказы.

Двухсастаўныя сказы. Дзейнік і выказнік, спосабы іх выражэння. Просты дзеяслоўны выказнік. Састаўны дзеяслоўны і састаўны іменны выказнікі. Сувязь выказніка і дзейніка, выражанага колькасна-іменным спалучэннем. Працяжнік паміж дзейнікам і выказнікам.

Даданыя члены сказа: азначэнне, дапаўненне, акалічнасць. Спосабы выражэння даданых членаў сказа. Прыдатак як разнавіднасць азначэння.

Аднасастаўныя сказы, іх будова. Няпоўныя сказы. Працяжнік у няпоўным сказе.

Сказы з аднароднымі членамі. Аднародныя і неаднародныя азначэнні. Абагульняльныя слова пры аднародных членах сказа. Знакі прыпынку ў сказах з аднароднымі членамі (з абагульняльнымі словамі і без іх).

Сказы са звароткамі. Спосабы выражэння зваротка. Неразвітыя і развітыя звароткі. Знакі прыпынку ў сказах са звароткамі.

Сказы з пабочнымі канструкцыямі. Знакі прыпынку ў сказах з пабочнымі канструкцыямі.

Сказы з устаўнымі канструкцыямі. Знакі прыпынку ў сказах з устаўнымі канструкцыямі.

Сказы з адасобленымі членамі.

Сказы з адасобленымі азначэннямі (дапасаванымі, недапасаванымі) і придаткамі. Знакі прыпынку ў сказах з адасобленымі азначэннямі і придаткамі.

Сказы з адасобленымі дапаўненнямі. Знакі прыпынку ў сказах з адасобленымі дапаўненнямі.

Сказы з адасобленымі акалічнасцямі. Знакі прыпынку ў сказах з адасобленымі акалічнасцямі.

Сказы з адасобленымі ўдакладняльнымі членамі. Знакі прыпынку ў сказах з адасобленымі ўдакладняльнымі членамі.

Сказы з параўнальнымі зваротамі. Знакі прыпынку ў сказах з параўнальнымі зваротамі.

Складаны сказ. Сінтаксічныя прыметы складанага сказа. Сродкі сувязі частак складанага сказа. Тыпы складаных сказаў.

Складаназлучаныя сказы, іх сінтаксічныя прыметы, будова. Сродкі сувязі частак у складаназлучаных сказах. Знакі прыпынку паміж часткамі ў складаназлучаных сказах.

Складаназалежныя сказы, іх сінтаксічныя прыметы, будова. Падпарафавальныя злучнікі і злучальныя слова як сродкі сувязі частак складаназалежнага сказа. Складаназалежныя сказы з даданымі азначальнай, дапаўняльнай часткамі, акалічнаснай часткай месца, часу,

умовы, прычыны, мэты, уступальны, параўнальны, спосабу дзеяння, меры і ступені. Складаназалежныя сказы з некалькімі даданымі часткамі. Знакі прыпынку паміж часткамі ў складаназалежных сказах.

Бяззлучнікавыя складаныя сказы, іх сінтаксічныя прыметы, будова. Знакі прыпынку паміж часткамі ў бяззлучнікавых складаных сказах.

Складаныя сказы з рознымі відамі сувязі частак, іх сінтаксічныя прыметы, будова. Знакі прыпынку паміж часткамі ў складаных сказах з рознымі відамі сувязі частак.

Простая і ўскосная мова як спосабы перадачы чужой мовы. Знакі прыпынку ў сказах з простай мовай. Правілы замены простай мовы на ўскосную.

Дыялог, яго афармленне на пісьме.

Цытаты, іх афармленне на пісьме.

Сінтаксічныя і пунктуацыйныя нормы.

СПІС РЭКАМЕНДАВАНЫЙ ЛІТАРАТУРЫ

1. Беларуская мова: вучэб. дапам. для 5-га кл. устаноў агул. сярэд. адукцыі з беларус. і рус. мовамі навучання: у 2 ч. / В.П. Красней [і інш.]. – Мінск : Нац. ін-т адукцыі, 2014 (размешчаны на нацыянальным адукцыйным партале: <https://adu.by/ru/ucheniky/podgotovka-k-ekzamenam.html>).

2. Красней, В.П. Беларуская мова: вучэб. дапам. для 6-га кл. устаноў агул. сярэд. адукцыі з беларус. і рус. мовамі навучання / В.П. Красней, Я.М. Лаўрэль, С.Р. Рачэўскі. – Мінск : Нац. ін-т адукцыі, 2015 (размешчаны на нацыянальным адукцыйным партале: <https://adu.by/ru/ucheniky/podgotovka-k-ekzamenam.html>).

3. Валочка, Г.М. Беларуская мова: вучэб. дапам. для 7-га кл. устаноў агул. сярэд. адукцыі з беларус. і рус. мовамі навучання / Г.М. Валочка, С.А. Язерская. – Мінск : Нац. ін-т адукцыі, 2015 (размешчаны на нацыянальным адукцыйным партале: <https://adu.by/ru/ucheniky/podgotovka-k-ekzamenam.html>).

4. Бадзевіч, З.І. Беларуская мова: вучэб. дапам. для 8-га кл. устаноў агул. сярэд. адукцыі з беларус. і рус. мовамі навучання / З.І. Бадзевіч, І.М. Саматыя. – Мінск : Нац. ін-т адукцыі, 2015 (размешчаны на нацыянальным адукцыйным партале: <https://adu.by/ru/ucheniky/podgotovka-k-ekzamenam.html>).

5. Беларуская мова: вучэб. дапам. для 9-га кл. устаноў агул. сярэд. адукцыі з беларус. і рус. мовамі навучання / Н.М. Гардзей, П.Л. Навіцкі, З.М. Тамашэвіч; пад рэд. Н.М. Гардзей. – Мінск : Нац. ін-т адукцыі, 2011 (размешчаны на нацыянальным адукцыйным партале: <https://adu.by/ru/ucheniky/podgotovka-k-ekzamenam.html>

[https://adu.by/ru/ucheniky/podgotovka-k-ekzamenam.html"\).](https://adu.by/ru/ucheniky/podgotovka-k-ekzamenam.html)

6. Беларуская мова: вучэб. дапам. для 10-га кл. устаноў агул. сярэд. адукацыі з беларус. і рус. мовамі навучання / Г.М. Валочка [і інш.]. – Мінск : Нац. ін-т адукацыі, 2016 (размешчаны на нацыянальным адукацыйным партале: <https://adu.by/ru/ucheniky/podgotovka-k-ekzamenam.html>).

7. Беларуская мова: вучэб. дапам. для 11-га кл. устаноў агул. сярэд. адукацыі з беларус. і рус. мовамі навучання / Г.М. Валочка [і інш.]. – Мінск : Нац. ін-т адукацыі, 2016 (размешчаны на нацыянальным адукацыйным партале: <https://adu.by/ru/ucheniky/podgotovka-k-ekzamenam.html>).